

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام عليكم: تشنگی ام مرا از پای درآورده، نمی‌دانم دنبال کدام می‌ناب باشم، نمی‌دانم می‌حافظ مرا سیراب می‌گرداند یا سید علی یا آقا روح الله. نمی‌دانم حرف شهید بهشتی حرف من است یا شهید مطهری از عمق جانم بر می‌آید. نمی‌دانم شاگردی علامه طباطبایی را در پی گیرم یا پشت درِ خانه علامه حسن زاده بنشینم. عمر کوتاه است و فهم نیز. در پی این و آن می‌گردم شاید که سیراب گردم، اما آخر می‌بینم که باید دنبال خود بگردم. اما کو؟! اما چه؟! اما کجا؟! اما تا کی!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: آری! «رهرو راهی که راه و رهرو و مقصد، خودی» همه آن بزرگانی که نام بردید در خودتان حاضرند، از آن جهت که همه آنها از چشمه انسانیت کامل یعنی حضرت مولای متقیان علی «علیه السلام» نوشیده‌اند و آن شدند که شدند. به انسانیت کلّ که نوعی یگانگی با خودتان دارد، نظر کنید تا در خود، وسعت یابید و در آن صورت نسبت به سایر انسان‌ها نیز دغدغه‌مند خواهید بود تا آن جایی که آن حضرت می‌فرمایند چگونه آرام گیرند در حالی که در حوزه حاکمیت ایشان شکمی گرسنه و یا جگری تشنه باشد. موفق باشید